

[Holger Eriksen.]

så sandheden? Naturligvis var den siddende regering indstillet på, at tjenestemændene ikke skulle stilles ringere end andre. Det var der ingen, der var i tvivl om, heller ikke den nuværende indenrigsminister. Når han i finansudvalgets møde den 2. august stillede forslag om samråd med finansministeren i anledning af den diskussion om tjenestemandslønninger, som pristallets fald havde rejst, får det sin forklaring i følgende notat fra finansudvalgets protokol for mødet den 18. august. Der står:

„Tjenestemandslønningerne.

Aksel Møller henstillede, at man af hensyn til konsekvenserne i kommunerne foranstaltede en praktisk ordning.“

Han sagde altså intet om, at man skulle give tjenestemændene een portion mere, og nævnte heller ikke nogen som helst anden godtgørelse til tjenestemændene. Han ønskede blot af hensyn til kommunerne en praktisk ordning. Og hvad svarede da den daværende finansminister H. C. Hansen? Hans svar lød:

„Det er meningen at drøfte sagen i et partiformandsmøde og at tale med tjenestemandorganisationerne, således at reguleringen udskydes til 1. november, for at rigsdagen kan få lejlighed til at vedtage en bestemmelse herom.“

Altså, ministeren har det hele i orden og anviser en praktisk fremgangsmåde.

Synes det ærede medlem egentlig, at der her har været grund til at fremhæve den nuværende højtærede indenrigs- og boligminister på den daværende finansministers bekostning? Men jeg kommer dernæst til den siddende regerings forslag i foråret 1951 om at fjerne loftet over det midlertidige løntillæg. Der hedder det i pjecen, at socialdemokraterne under forhandlingerne om dette forslag bestemt erklærede, at de ikke ville være med. Herom udtalte jeg ifølge rigsdagstidenden sp. 3094:

„Mit parti har hidtil været tilbageholdende, fordi vi ikke mente, at selve den økonomiske situation opfordrer til nye udgifter. Nu må vi imidlertid opfatte den højtærede finansminister således, at han skønner, at der er rigeligt med midler til lønrevisioner, og mit partis standpunkt er derfor, at så kan man ikke nøjes med de ændringer, der har social slagside.“

Finansministerens forslag måtte derfor tilskynde os til at fremsætte forslag til

anden behandling om ændringer, som kom andre områder indenfor tjenestemændene tilgode, og mit partis økonomiske ordfører, det ærede medlem hr. H. C. Hansen, udtalte sp. 3102:

„Jeg har ikke til hensigt at foreslå mit parti, at man skal forhindre gennemførelsen af det standpunkt, den højtærede finansminister har udtrykt i sit forslag. Men jeg har til hensigt at foreslå mit parti, at man, når dette spørgsmål skal løses, må se på, om der ikke samtidig er andre spørgsmål, der skal løses.“

Og senere, sp. 3104, sagde han:

„Har vi, skal vi sige 60 000 tjenestemænd — det er næppe meget forkert —, giver vi ved dette forslag 4 500 af disse 60 000 tjenestemænd en forhøjelse. Det falder mig ikke ind at ville hævde, at denne forhøjelse under andre omstændigheder kan anses for urimelig, men de 55 500 tjenestemænd giver vi een ting, der også indeholdes i den højtærede finansministers forslag: bortfald af to portioner af julipristallets dyrtidstillæg. Det er i denne sammenhæng, jeg betragter det som uklogt at ville revidere dette specielle punkt af lønningsforholdene og mener, at hvis det spørgsmål skal tages op, er der visse andre ting, vi samtidig må se på.“

Det fremgår klart af disse citater, at hverken socialdemokratiets lønningslovsordfører eller økonomiske ordfører er gået imod forslaget. Det er udtalt i betænkningen, at hvis det skulle gennemføres, var der også andre ting, der måtte tages med i betragtning, men den bestemte afstandtagen, som der tales om i den konservative pjece, findes kun i fantasiens verden. Ordet „løgn“ er et grimt udtryk; det defineres vistnok ved begrebet „bevidst usandhed“. Jeg kan ikke beskyldes pjecens forfatter for at have gjort sig skyldig i fremsættelse af løgnagtige udtalelser, for jeg ved ikke, om han har haft kendskab til det, han skriver om. Det er muligt, at han slet ikke har undersøgt, hvilket standpunkt socialdemokratiet tager til dette forslag. Det er muligt, at han slet ikke har set referaterne fra de møder, der er holdt i dette høje ting. Det kunne heller ikke falde mig ind at beskyldes det ærede medlem hr. Karl Olsen for bevidst at ville vildlede. Jeg konstaterer blot, at han har skrevet forordet til en pjece, der indeholder en vitterligt usandfærdig påstand, men der er også den mulig-